

[Alfred Hansen]

Jeg vil gerne spørge om ministerens private holdning til denne sag, som den sidste del af mit spørgsmål går på. Mener ministeren ikke, at det er en uacceptabel sag, et eksempel på helt uacceptable forhold inden for særforsorgen?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg må indrømme, at jeg ikke kunne lade være at trække en smule på smilebåndet, da hr. Alfred Hansen anklagede mig for ikke at være præcis i mit svar, for en større præcision fra spørgerens side kunne have ført til, at spørgsmålet var blevet stillet til rette vedkommende, nemlig socialministeren.

Når hr. Alfred Hansen spørger om min private holdning til den pågældende sag, så må jeg sige, at den er desværre temmelig interesseløs i denne forbindelse, for hvad hjælper min eventuelle velvilje eller anden form for positiv holdning over for problemerne, når jeg ifølge den lov, jeg skal følge, hverken har bemyndigelse eller penge til at gøre noget i det pågældende tilfælde? Jeg kender ikke sagen til bunds. Jeg har bedt socialministeren om at undersøge sagen, og jeg er vidende om, at det er han og hans embedsmænd i gang med. Jeg synes, det er rimeligt – også fordi dette formentlig er en seriøs og alvorlig sag for drengen og for drengens forældre – at den får en seriøs behandling, og det får den nu engang i det ministerium, hvor den hører hjemme.

Alfred Hansen (DR):

Når jeg påstod, at det ikke var et særlig præcist svar, jeg fik, så var det, fordi jeg også spurgte, om ministeren var enig i det helt uacceptable i, at denne dreng, Karl Ejner, ikke kunne få den undervisning, som er hans grundlovssikrede ret.

Dette er en alvorlig sag. Jeg vil gerne citere et afsnit fra socialstyrelsens cirkulære af 19. juli 1978, det har nr. 587, hvor man skriver til kommunerne om, at de ikke må give tilskud til støttepædagoger for børn, som bliver undervist under åndssvageforsorgen. Der står:

»Særforsorgsinstitutioner, hvis oprettelse og drift i medfør af bistandslovens § 115 påhviler staten, forudsættes at have personale, der gennem sammensætning og uddannelser sikrer, at institutionen kan løse de særlige

opgaver, der foreligger eller opstår i forbindelse med børnenes ophold dér.«

Der er særlige opgaver at løse, og jeg mener nok, jeg med nogen ret kan kræve, at disse opgaver også bliver løst, al den stund retsforbundet har stemt for loven. Ydermere har vi i forbindelse med behandlingen af finansloven for 1979 fremsat forslag om at bevilge 60 mill. kr. mere til åndssvageforsorgen for kalenderåret 1979. Desværre blev forslaget nedstemt.

Jeg føler, denne sag er et typisk eksempel på, hvordan en uskyldig dreng bliver kastebold mellem stat, amt og kommune, fordi ingen vil gå ind og løse den opgave, som de mere end nogen anden er sat til at løse. Som sagt, sagen vil blive rejst igen næste onsdag her i tinget over for socialministeren. Denne sag skal løses. Jeg håber og tror, at også undervisningsministeren er enig med mig i, at den slags misrøgt af multihandicappede, som vi her har et eksempel på, kan vi ikke tillade i det danske samfund.

Tove Jørgensen (DKP):

Der bliver sagt her, at det pågældende barn ikke er under særforsorg. Det er jo ikke ualmindeligt, at åndssvage børn ikke hører under særforsorgen. Vi har en undersøgelse fra Århus, der siger, at 20 pct. af de åndssvage børn ikke er registreret under særforsorgen. Der er grund til at tro, at adskillige forældre i denne overgangsperiode inden 1980 vil vælge ikke at få deres børn registreret, fordi de ikke bryder sig om det stempel, der ligger i det. Jeg vil gerne høre undervisningsministeren: hvad sker der egentlig med de børn, der ikke har været registreret, men som møder op i folkeskolen og har et ekstraordinært behov? Hvad sker der med dem, og hvad vil der ske i de par år, der nu går, indtil forsorgen skal udlægges? Her kan man ikke bare henvise til, at det skal foregå under socialministeren, for de er ikke registreret. De møder op i den almindelige folkeskole, de møder op i de almindelige daginstitutioner, og dér står de med et behov, idet de ikke kan leve op til de krav, der stilles til børnene.

Derfor må det være rimeligt at stille spørgsmålet: hvilke støttemuligheder er der for dem, når de ikke er registreret? Man kan